

РЕШЕНИЕ

№ 5122

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4656** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 145 – 178 от АПК във връзка § 2 от ДР на ДОПК.
Производството е образувано по жалба на „ДБ КОНСУЛТИНГ СЪРВИСЕС“ ЕООД, ЕИК-200027031, със седалище и адрес на управление в [населено място], [жк], бензиностанция „А. 333“, представлявано от А. С. К., срещу Решение № ПИ-166/02.05.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба на жалбоподателя вх. № 70-00-390/18.04.2023г. и рег.№С230022-000-0190073 от 18.04.2023г. срещу постановление изх. №С230022-139-0000285/08.02.2023г. (по – долу ППДНПОМ), издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., за продължаване на действието на наложени с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-023-0000844 от 23.03.2021г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми на жалбоподателя по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 29 769 888.00лв. в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, ТБ „Банка ДСК“ АД, ТБ „Обединена българска банка“ АД и ТБ „Юробанк България“ АД.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспореното решение и на постановлението за продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки. Твърди, че предварителните обезпечителни мерки са наложени с постановление от 23.03.2021г. В срока по чл.121, ал.4 от ДОПК е поискано от

публичния изпълнител, срокът на наложените обезпечителни мерки да бъде продължен и това е сторено с Определение на АССГ до приключване на ревизионното производство. Посочва, че РА е издаден на 27.01.2023г. много след изтичане на 4 месечния законов срок, а постановлението за продължение на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки от 08.02.2023г. е незаконосъобразно, тъй като предварителните обезпечителни мерки са прекратени. Т.е. твърди липса на предпоставките по чл. 121 ал. 6 от ДОПК. Представя Решение №637 от 17.05.2023г. на директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с което решаващият орган е отменил РА за установените задължения за отделни данъчни периоди и е върнал преписката на органа издал ЗВР, с указания да бъде издадена нова ЗВР и да се извърши нова ревизия на дружеството. Счита, че това е друго основание за отмяна на Решение №ПИ-166 от 02.05.2023г. на Директор на ТД на НАП С..Иска оспореното решение, както и ППДНПОМ, да бъдат отменени. Моли за присъждане на разноски по списък.

Ответникът Директорът на ТД на НАП – С. чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение и на ППДНПОМ. Претендира юрисконсутско възнаграждение.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното решение по електроен път на 04.05.2023г., видно от представена по делото разпечатка от уведомлението с потвърждение за получаването му. Жалбата е подадена на 12.05.2023г. т.е. в законоустановения срок. Жалбата е подадена от лице, адресат на акта, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 197 ал. 2 от ДОПК. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административен съд София – град след като се запозна с твърденията на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните по делото не е спорно, че със ЗВР № Р – 22002320000817-020-001 от 11.02.2020г. е възложена ревизия на жалбоподателя. С ПНПОМ изх. № С210022-023-0000844 от 23.03.2021г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложен запор върху постъпващи и налични суми на жалбоподателя по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 29 769 888.00лв. в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, ТБ „Банка ДСК“ АД, ТБ „Обединена българска банка“ АД и ТБ „Юробанк България“ АД. Тези предварителни обезпечителни мерки във връзка с разпоредбата на чл. 202 ал. 1 от ДОПК са наложени на 23.03.2021г. с получаване на първото запорно съобщение от цитираните в постановлението банки.

С искане изх. №С210022-006-0000689 от 22.07.2021г. органът по приходите е отправил искане до АССГ за продължаване на срока на наложените с ПНПОМ № С210022-023-0000844 от 23.03.2021г. обезпечителни мерки. С определение № 5542 от 26.07.2021г. на АССГ, 36 състав по адм.д. №7289/2021г. е продължен срокът на наложените на 23.03.2021г. предварителни обезпечителни мерки до издаването на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството започнало по ЗВР № Р –

22002320000817-020-001 от 11.02.2020г.

Ревизията е приключила с издаването на РА № Р – 22002320000817-091-001 от 27.01.2023г. Във връзка с така издадения ревизионен акт е издадено и ППДНПОМ № №С230022-139-0000285/08.02.2023г.Срещу това ППДНПОМ е подадена жалба вх. №70-00-390 от 18.04.2023г. и рег.№С230022-000-0190073 от 18.04.2023г., с която жалбоподателят в това производство е оспорил пред директора на ТД на НАП – С. посоченото ППДНПОМ. Във връзка с тази жалба е постановено и решение № ПИ – 166 от 02.05.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалбата срещу ППДНПОМ изх. №С230022-139-0000285/08.02.2023г. е отхвърлена като неоснователна.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следващите съображения:

Настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, а именно дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.В тази връзка настоящият състав установи, че оспорените решение на директора на ТД на НАП – С. и ППДНПОМ №С230022-139-0000285/08.02.2023г. са издадени от компетентен орган съгласно чл. 121 ал. 1 и чл. 197 ал. 1 от ДОПК. Оспорените решение и ППДНПОМ са издадени в предвидената от закона форма, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилно приложение на закона по следващите съображения:

Основанията за отмяна на наложената обезпечителна мярка са уредени в чл. 197, ал. 3 ДОПК. Съобразно посочената разпоредба основанията за отмяна на обезпечителната мярка са както следва: 1. ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2 ако не съществува изпълнително основание или 3. ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретния случай видно от представените доказателства не е налице първото условие, а именно не са представени обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа по чл. 197, ал. 3 ДОПК. Не е налице и втората предпоставка, а именно съществува изпълнително основание във връзка с разпоредбата на чл. 165 от ДОПК, а именно РА № Р – 22002320000817-091-001 от 27.01.2023г. В конкретния случай се касае за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, продължени по реда на чл. 121 ал. 6 от ДОПК. Съгласно чл. 121 ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки. За да е допустимо налагането им обаче следва да са налице следващите предпоставки, а именно: 1. Същите да са обосновани с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето; 2. вследствие на евентуалното извършване на такива сделки събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски да има вероятност да бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящия случай не се твърди лисата на предпоставките за налагането на предварителните обезпечителни мерки, същите са наложени с влезнал в сила акт. Спорният въпрос е

били ли са налице предпоставките за продължаване на тяхното действие разписани в чл. 121 ал. 6 от ДОПК. Съобразно тази разпоредба „Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5“. Предпоставките за това са: 1. Да има наложени предварителни обезпечителни мерки, които са действащи и не са прекратени; 2. Продължението да е с обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество; 3. Да са наложени в едномесечен срок от издаването на РА, с акт издаден в 4 месечния срок по чл. 121 ал. 4 от ДОПК или 4. да са наложени в срока, определен от съда по чл. 121 ал. 5 от ДОПК. В конкретния случай настоящият състав намира, че са изпълнени материално правните предпоставки по чл. 121 ал. 6 от ДОПК за продължаване на действието на наложените обезпечителни мерки, съответно наведените от жалбоподателя възражения са неоснователни. Това е така, тъй като видно от събраните доказателства има наложени предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 ал. 1 от ДОПК с ПНПОМ от 23.03.2021г. Същите са продължени с определение на съда до издаването на РА или издаването на акт за прекратяване на производството по ревизията. Т.е. налице е първата предпоставка, а именно има наложени предварителни обезпечителни мерки и те са действащи и не са прекратени. Налице е и втората предпоставка, тъй като продължението е с обезпечителни мерки от същия вид за същото имущество. Спазено е и последното условие за законосъобразност на продължението на обезпечителните мерки, а именно същите са продължени в рамките на срока, определен от съда – до издаване на РА съответно в едномесечния срок от издаване на РА, тъй като същият е издаден на 27.01.2023г., а продължението е наложено с постановление от 08.02.2023г.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя-адв.Б., представя Решение №637 от 17.05.2023г. на директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП, видно от което решаващият орган е отменил РА за установените задължения за отделни данъчни периоди и е върнал преписката на органа издал ЗВР, с указания да бъде издадена нова ЗВР и да се извърши нова ревизия на дружеството. Счита, че това е друго основание за отмяна на Решение №ПН-166 от 02.05.2023г. на Директор на ТД на НАП С..

Съдът счита това искане за неоснователно. Чл. 208 от ДОПК урежда отмяната на обезпечението в случаите на чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно при прекратяване на производството по принудително изпълнение когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред. Следва обаче да се има предвид, че смисълът на тази разпоредба е отпадане на необходимостта от обезпечаване на публичните задължения при окончателното отпадане на самото публично задължение, чрез отмяната на съответния акт. В разпоредбата на чл. 155, ал. 6 от ДОПК изрично е предвидено, че в случаите на ал. 4, производството за издаване на новия акт започва от незаконосъобразното действие, когато е послужило като основание за отмяна на акта. Макар в този текст изрично да не е предвидено, че се възстановява висящността на производството, съдебната практика е категорична по този въпрос - повторната ревизия не е самостоятелна и представлява продължение на предшестващата, като се възстановява висящността на

ревизионното производство. Следователно, и отмяната на ревизионния акт в случая, не може да доведе до наличие на предпоставките, визирани в чл. 225, т. 2 от ДОПК, тъй като актът не е влязъл в сила.

Двете производства - по издадения ревизионен акт и новоназначената ревизия /ЗВР №Р-22002223003124-020-001 от 26.05.2023г./, макар и отделни едно от друго, са тясно свързани, доколкото с обезпечителната мярка се гарантира, че задължението в очаквания размер (при предварителните мерки) и в определения в ревизионния акт размер (при същинските обезпечителни мерки), ще може да бъде събрано от имуществото, предмет на обезпечението. В този смисъл, доколкото и двата вида мерки целят да обезпечат задължения, възникнали по силата на закона (едно предполагаемо вземане при висящо ревизионно производство или установено задължение по надлежния ред), то следва да се приеме, че обезпечението се отнася за едно ревизионно производство, макар и възобновено по силата на решението на директора на дирекция ОДОП.

В този смисъл правилно директорът на ТД на НАП е оставил без уважение жалба с вх. № 70-00-390 от 18.04.2023г. и рег.№С230022-000-0190073 от 18.04.2023г. по регистъра на ТД на НАП срещу ППДНПОМ.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното в това производство решение № ПИ – 166 от 02.05.2023г. на директора на ТД на НАП – С., както и потвърденото с него постановление за продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки изх. № С230022-139-0000285 от 08.02.2023г., са законосъобразни, постановени без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на закона и като такива следва да бъдат оставени в сила, а оспорването – отхвърлено.

С оглед изхода на спора настоящият състав намира искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателно, като същото следва да бъде уважено в минималния размер за неоценяеми иски в административно производство съгласно Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горните и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК и на основание чл. 197 ал. 2 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДБ КОНСУЛТИНГ СЪРВИСЕС“ ЕООД, ЕИК-200027031, със седалище и адрес на управление в [населено място], [жк], бензиностанция „А. 333”, представлявано от А. С. К., срещу Решение № ПИ-166/02.05.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба на жалбоподателя вх. № 70-00-390/18.04.2023г. срещу постановление изх. №С230022-139-0000285/08.02.2023г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., за продължаване на действието на наложени с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-023-0000844 от

23.03.2021г.

ОСЪЖДА „ДБ КОНСУЛТИНГ СЪРВИСЕС“ ЕООД, ЕИК-200027031 да заплати на ТД на НАП – С. сума в размер на 300 (триста) лева, представляваща разноси за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: